

det ønske vi ogsaa at bortsælge for at skaffe Pengene til Veje. Der skal jeg nævne, hvad der omtales her i Forslagets Bilag, den gamle Skonnert „St. Thomas“, Panserbregatten „Danmark“ — jeg gør Regning paa, at adskillige af de ærede Medlemmer have set den ligge dernede —, „Danmark“ ser jo skrækkelig ud — Panserbatterierne „Rolf Krake“ og „Lindormen“, og saa er der endelig Panserskibene „Tordenskjold“ og „Helgoland“. De sidste ere jo ikke saa gamle, men de ere ganske ubrugelige til det, de oprindelig vare byggede til, og det koster os kun Penge at have dem liggende og holde dem vedlige.

I andre Mariner er man ogsaa gaaet den samme Vej og har solgt det gamle Materiel bort, saa jeg har derfor ikke haft Betænkelighed ved at foreslaa det her, og det saa meget mindre som det er en gammel Regel at gøre det her i Landet. Jeg skal saaledes nævne, at i 1870—71 bemyndigedes Marineministeriet til at anvende til Bygning af ny Skibe indtil 70,000 Rigsdaler af den Sum, som maatte indkomme ved at sælge af de ældre Skibe. I 1875—76 bemyndigedes Marineministeriet til at anvende et Beløb af indtil 200,000 Kr. af den Sum, som maatte indkomme ved Realisation af Linieskibet „Skjold“ og Hjuldamperen „Holger Danske“ til at fremme Bygningen af forskelligt Sømateriel: nogle Kanonbaade, en Jernskrueskonnert og et større Panserskib. Ved Finansloven af 1878—79 bemyndigedes Marineministeriet til at anvende et paa lignende Maade indkommet Beløb af 70,000 Kr. Det samme er sket i 1882—83, og senest, for et Par Aar siden, solgtes der Materiel, ganske vist i et mindre Omfang, men til samme Anvendelse. Hele denne Foranstaltning har været forelagt Forsvarskommissionen ved Skrivelse fra Marineministeriet, og dens Flertal anbefaler, at man fremmer Sagen, som jeg herved anbefaler til det høje Tings Velvillie.

Til sidst skal jeg fremsætte et lille Forslag om Lønning for de civile Lærere ved Søværnets Hovedskoler og Officersskolen. Herom forelaa der Andragende i Fjor og, saavidt jeg erindrer, ogsaa tidligere, og dette Andragende mødte Sympati her i Tinget. Jeg lovede da at tage Sagen under Overvejelse. Dette er nu sket, og Resultatet af denne Overvejelse er det foreliggende Forslag. Det gaar ud paa at sætte disse Lærere paa fast Honorar, ikke at gøre dem til Embedsmænd, men at give dem fast Honorar efter de nærmere Regler, som findes i Forslaget, og som jeg

i ethvert Tilfælde i Dag ikke skal opholde mig nærmere ved. Bekostningen ved Gennemførelsen af Forslaget vil blive 4,700 Kr.

Hertil skal jeg paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig, idet jeg anbefaler samtlige Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Ved Skrivelse af Dags Dato har Finansministeren meddelt, at han ønsker her i Tinget at fremsætte følgende 3 Lovforslag:

Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet,

Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1907—08, og

Forslag til Lov om Lønninger for 1ste Fuldmægtigene ved Amtstuerne med Undtagelse af Møens Amtstue m. m.

Finansministeren har Ordet for at fremsætte de nævnte tre Lovforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det første af de Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere ved Hæren og Søværnet. Som ærede Medlemmer erindre, vedtog vi i Fjor en Lov om Pensionering af civile Funktionærer under Hæren, en Lov, som er stadfæstet under 6. April 1906. Men samtidig forelaa der et Andragende fra Orlogsværftets Arbejdere om ogsaa at maatte opnaa Pensionsret. Dette Andragende blev henvist til Forsvarsministeren med dette Tings Anbefaling, og det har derefter været under Overvejelse at udarbejde en Pensionslov for Orlogsværftets Arbejdere. Under Arbejdet dermed er man kommen til det Resultat, at det var naturligt, at en saadan Pensionslov kom til med Hensyn til sine Regler for Opnaelse af Pension at staa nær ved Loven om de militære Underklassers Pensionering, da Anomalier mellem disse to Love vilde komme til at have mærkelige Virkninger. Da vi saaledes for Marinens Arbejders Vedkommende ere komne noget bort fra det Grundlag, hvorpaa man har lovgivet i Fjor, da man lovgav for Hærens Arbejdere, og da det endvidere maatte anses for ganske naturligt, at Hærens og Marinens civile